

عنوان مقاله:

قواعد فقهی ناظر بر حفظ معادن

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های نوین در مطالعات اسلامی، دوره 5، شماره 15 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

سید حسن عابدیان کلخوران - نویسنده مسئول

محمد رضا شهسواری - محقق و پژوهشگر

خلاصه مقاله:

محیط زیست موهبتی است خدایی که استفاده ی مفید از آن و حفاظت و سالم نگاه داشتن آن می تواند تاثیرات بسیار مثبتی در زندگی انسان داشته باشد. گسترش جوامع انسانی و توسعه ی شهر نشینی موجب پیدایش پدیده هایی چون تخریب و آلودگی محیط زیست شده است. تخریب یا اتلاف و یا آلوده سازی محیط زیست بنا به ادله ی فقهی زیادی همچون دلیل عقل، آیات قرآن، روایت ها، قواعد فقهی نظیر قاعده ی اتلاف، قاعده ی لاضرر و ... منفی بوده و انسان موظف به حفظ محیط زیست و تامین سلامت آن است. راهکار عملی اسلام در حفاظت از محیط زیست را، می توان در بخش های مختلف احیای موات یافت که در آن اسلام آن چنان به احیاء و زنده کردن محیط زیست اهمیت داده که حتی برای احیاء کننده امتیاز مالکیت را به رسمیت شناخته است. در این پژوهش معلوم می شود مقوله ی معادن به خوبی مورد عنایت شریعت قرار دارد و احکام و الزامات صریحی در زمینه های نگهداری از آن مطرح است.

کلمات کلیدی:

معادن، قواعد فقهی، محیط زیست، شریعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943947>

